

prima instanță:(Curtea de Apel Chișinău) B.Bîrcă

DECIZIE

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Valentina Clevadî
Maria Ghervas, Sveatoslav Moldovan
Tamara Chișca-Doneva, Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de către lichidatorul societății cu răspundere limitată „Proelvimpex”, Topal Ștefan în cadrul dosarului de insolabilitate a debitorului societatea cu răspundere limitată „Proelvimpex”,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, prin care a fost respinsă cererea lichidatorului societății cu răspundere limitată „Proelvimpex”, Topal Ștefan privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolubil,

c o n s t a t ă:

La 23 decembrie 2014 societatea cu răspundere limitată „Iinstal” în proces de insolabilitate s-a adresat în instanța de insolabilitate cu cerere introductivă, privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul societatea cu răspundere limitată “Proelvimpex” invocând motivul incapacității de plată a debitorului.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2015 cererea introductivă a fost admisă.

S-a constatat starea de insolabilitate a debitorului societate cu răspundere limitată „Proelvimpex” și s-a intentat procesul de insolabilitate față de societatea cu răspundere limitată „Proelvimpex”.

În calitate de administrator al procesului de insolabilitate al debitorului societății cu răspundere limitată „Proelvimpex” a fost desemnat Topal Ștefan, deținătorul autorizației nr.147 din 19 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiției.

La 19 mai 2016 lichidatorul Topal Ștefan s-a adresat în instanța de insolabilitate cu cerere prin care a solicitat atragerea la răspundere subsidiară solidară, față de creditorii, administratorul și fondatorul societății cu răspundere limitată „Proelvimpex” - Șavga Elvira, invocând că, ea este responsabilă pentru survenirea insolabilității întreprinderii.

În cererea de atragere la răspundere subsidiară a indicat că, Șavga Elvira, administratorul și fondatorul societății cu răspundere limitată ”Proelvimpex” nu a depus în termenul prevăzut de lege cererea cu privire la intentarea procesului de insolabilitate și a comis alte acțiuni care au adus daune proprietății debitorului manifestate prin nepredarea actelor contabile lichidatorului.

De asemenea, a solicitat, în scopul asigurării acțiunii, să fie dispusă aplicarea sechestrului pe bunurile și pe mijloacele bănești, inclusiv pe cele care se află la alte persoane, proprietate a pîrîtului Șavga Elvira, în limita valorii revendicărilor din acțiune în mărime de 9 108 376,34 lei.

La 14 iunie 2016 lichidatorul societății cu răspundere limitată ”Proelvimpex”, Topal Ștefan a depus supliment la cererea de atragere la răspundere subsidiară prin care a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului, societate cu răspundere limitată ”Proelvimpex” în proces de insolabilitate și încasarea din contul administratorului și fondatorului societății debitoare, Șavga Elvira în folosul creditorilor validați: Direcția Administrare Fiscală Rîșcani, societatea cu răspundere limitată ”Iinstal”, societatea cu răspundere limitată ”Plămădeală Agro”, societatea cu răspundere limitată ”Api Mac”, societatea cu răspundere limitată ”Ecoprod-Rosmol”, societatea cu răspundere limitată ”Scripta Com”, societatea cu răspundere limitată ”Bioprotect”, societatea pe acțiuni ”Orange Moldova”, Casa Națională de Asigurări Sociale a datoriei debitorului insolubil pentru executarea creanțelor validate în mărime totală de 9 108 376,34 lei.

De asemenea, a solicitat, în scopul asigurării acțiunii, dispunerea aplicării sechestrului pe bunurile și pe mijloacele bănești, inclusiv pe cele care se află la alte persoane, proprietate a pîrîtului Șavga Elvira, în limita valorii acțiunii în mărime de 9 108 376,34 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2016, s-a respins cererea lichidatorului societății cu răspundere limitată ”Proelvimpex”, Topal Ștefan, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere debitorului, ca fiind depusă tardiv.

La 21 septembrie 2016 lichidatorul societății cu răspundere limitată ”Proelvimpex”, Topal Ștefan, a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de insolabilitate a Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2016, solicitând, admiterea recursului, casarea hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de atragere la răspundere subsidiară a fondatorului societății cu răspundere limitată „Proelvimpex” - Șavga Elvira.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 02 noiembrie 2016 s-a admis recursul declarat de lichidatorul societății cu răspundere limitată ”Proelvimpex”, Topal Ștefan, s-a casat hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2016 și s-a restituit pricina spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de insolabilitate, în alt complet de judecători.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, s-a respins cererea lichidatorului societății cu răspundere limitată ”Proelvimpex”, Topal Ștefan, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere debitorului, ca neîntemeiată.

La 23 martie 2017 lichidatorul societății cu răspundere limitată ”Proelvimpex”, Topal Ștefan, a depus recurs împotriva hotărârii instanței de insolabilitate a Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, solicitând, admiterea recursului, casarea hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de atragere la răspundere subsidiară a fondatorului societății cu răspundere limitată „Proelvimpex” - Șavga Elvira.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de insolabilitate neîntemeiat a respins cererea cu privire la atragerea la răspundere subsidiară.

Sustine lichidatorul că, administratorul și fondatorul Șavga Elvira a comis mai multe acțiuni pînă la intentarea procesului de insolabilitate, ceea ce a cauzat daune proprietății debitorului.

Invocă că, societatea cu răspundere limitată „Proelvimpex” a devenit insolabilă din cauza acțiunilor administratorului și fondatorului Șavga Elvira, iar aceasta urmează să răspundă solidar față de creditorii în măsura în care bunurile debitorului insolabil sunt insuficiente pentru executarea creanțelor validate.

Totodată consideră că, administratorul este vinovat de starea de insolabilitate și din motivul că, nu s-a adresat cu cerere introductivă de intentarea a procesului de insolabilitate, odată ce au survenit temeiurile de insolabilitate.

Menționează lichidatorul că, temeiurile de insolabilitate a debitorului, au apărut cu mult înainte de a fi intentată procedura de insolabilitate, fapt demonstrat prin neonorarea de către debitor a obligațiilor asumate față de creditorul DAF Rîșcani, prin achitări față de bugetul statului, avînd o restanță la bugetul public de 8 535 724,95 lei, iar suma creanței fiscale cuprinde activitatea contribuabilului, anterioare intentării procesului de insolabilitate.

Mai relatează că, incapacitatea de plată a debitorului a apărut încă din anul 2011, conform informației nr.299 din 15 martie 2016 care atestă că ultimul raport financiar a fost prezentat de societatea cu răspundere limitată „Proelvimpex” pentru anul 2011.

Consideră lichidatorul că, Șavga Elvira este direct responsabilă pentru nedeplinarea în termen a cererii de intentare a procesului de insolabilitate asupra societății comerciale pe care o administrează și urmează să ramburseze creditorilor validați suma datoriei societății cu răspundere limitată „Proelvimpex”.

De asemenea, a mai relatat că administratorul și fondatorul societății debitoare, Șavga Elvira a comis și alte acțiuni ce au cauzat daune societății și anume nu a prezentat în termenul prevăzut de lege actele contabile și informația relevantă lichidatorului societății.

În drept, lichidatorul și-a întemeiat cererea în baza prevederilor art. 14, alin. (4), 247, 248, alin. (1), lit.h), 249 al Legii insolabilității, solicitînd atragerea la răspundere subsidiară a fondatorului societății cu răspundere limitată „Proelvimpex”, Șavga Elvira în sumă de 9 108 376,34 lei.

Potrivit prevederilor art.429 Codul de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cît și hotărârile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolabilitate.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, pronunțînd o nouă hotărîre.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității nr.149 din 29 iunie 2012, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale respectivei legi.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis hotărîrea la 15 februarie 2017.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității nr.149 din 29 iunie 2012, hotărârile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs, numai în cazurile prevăzute expres de lege, în termen de 15 zile de la data pronunțării.

Recurentul, lichidatorul Topal Ștefan a depus recurs la 23 martie 2017, respectiv

recursul este depus în termenul prevăzut de legea insolvenței.

Verificând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu hotărârea contestată și prevederile legii, Colegiul consideră recursul întemeiat din următoarele motive.

Cu referire la cele invocate supra, Colegiul reține următoarele.

Lichidatorul societății cu răspundere limitată „Proelvimpex”, Topal Ștefan solicitând atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere, a fondatorului și administratorului Șavga Elvira a înaintat cerere în baza art. 14 și art. 248 alin. (1) lit. h) și i) din Legea insolvenței, adică pentru nedeplinirea cererii de intentare a procesului de insolvență conform prevederilor art.14 din Lege și comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.

Conform art.5 alin. (5) lit. f) Legea insolvenței, nr. 149 din 29 iunie 2012, principalele competente ale instanței de insolvență în cadrul prezentei legi sînt tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvența debitorului, precum și sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvîrșite de aceștia.

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (1) din Legea insolvenței, dacă în cadrul procesului sînt identificate persoane cărora *le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului insolvenței, lichidatorului instanța de insolvență poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvent să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere.*

Articolul 247 alin. (1) din Legea insolvenței, statuează că, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

Potrivit extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 1056 din 21 ianuarie 2015 asociatul societății cu răspundere limitată ”Proelvimpex” este Șavga Elvira.

Lichidatorul societății cu răspundere limitată ”Proelvimpex”, în proces de lichidare, Topal Ștefan a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a lui Șavga Elvira.

Pe lângă cele stipulate în art. 248 alin. (1) din Legea insolvenței, tot la art. 248, este stabilit că, acțiunile pentru care membrii organelor de conducere și/sau de supraveghere pot fi atrași la răspundere subsidiară și anume:

- a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;
- b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;
- c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului;
- d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate;
- e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și a ștampilei;

f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolabilitate conform prevederilor art. 14;

i) comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.

Prin urmare Legea insolabilității, stabilește **3 condiții cumulative** pentru atragerea la răspundere subsidiară și anume:

- persoana să fie membru al organului de conducere și/sau supraveghere a societății insolabile;

- apariția stării de insolabilitate să fie imputabilă acestora;

- să comită una din acțiunile stipulate de art. 248 alin. (1) din Legea insolabilității.

Cu referire la imputabilitatea stării de insolabilitate membrilor organelor de conducere și/sau de supraveghere instanța de recurs relevă următoarele:

Conform art. 68 alin. (2) Codul civil, fondatorul (membrul) persoanei juridice nu răspunde pentru obligațiile persoanei juridice, iar persoana juridică nu răspunde pentru obligațiile fondatorului (membrului), cu excepțiile stabilite de lege sau de actul de constituire.

În acest context, art. 15 alin. (1) din Legea insolabilității, statuează că, în cazul insolabilității debitorului *din culpa* fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolabilitate intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sînt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

Respectiv, la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere și/sau supraveghere, instanța de insolabilitate urmează să **constate culpa acestora ca o condiție obligatorie**.

Culpa lui Șavga Elvira, urmează să fie constatată reieșind din elementele obligatorii a răspunderii materiale: fapta ilicită, prejudiciu și urmările prejudiciabile.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Articolul 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă statuează că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În acest sens, art. 66 alin. (1) lit. a) din Legea insolabilității prevede că, lichidatorul examinează activitatea debitorului asupra căruia se inițiază procedura de insolabilitate în raport cu situația de fapt, întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolabilitate, menționîndu-se persoanele cărora le-ar fi imputabile și premisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii, prezentarea acestui raport instanței de insolabilitate în termenul stabilit de ea.

Cu referire la nedepunerea cererii introductive de către administratorul insolvenței odată ce au survenit temeiurile de insolvență se menționează următoarele.

Conform art.14 alin.(1), (2) și (3) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art.10.

Debitorul este obligat să depună cerere introductivă și în cazul în care: executarea integrală a creanțelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadență a creanțelor celorlalți creditori, în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanțele creditorilor. Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin.(2) și la art.10 alin.(2).

Articolul 10 alin.(1), (2) și (3) aceeași Lege prevede că, intentarea unui proces de insolvență presupune existența unui temei.

Temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului.

Temeiul special de intentare a unui proces de insolvență constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său.

În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

Din sensul normelor de drept citate rezultă că debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii incapacității de plată sau supraîndatorarea.

Conform art.72 alin.(7) Legea cu privire la societățile cu răspundere limitată nr.135-XVI din 14 iunie 2007, în cazul apariției indiciilor de insolvență, administratorul este obligat să depună imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvență dacă asociații nu vor acoperi pierderile.

Potrivit cererii de atragere la răspundere subsidiară, lichidatorul societății cu răspundere limitată "Proelvimpex", Topal Ștefan a indicat că temeiurile de insolvență au apărut în anul 2011, în timp ce cererea introductivă a fost depusă la 23 decembrie 2014 de către societatea cu răspundere limitată „Iinstal” în proces de insolvență.

Prin urmare rezultă că, administratorul și fondatorul societății cu răspundere limitată "Proelvimpex" nu a respectat prevederile art. 14 din Legea insolvenței ceea ce are ca efect atragerea la răspundere subsidiară.

În partea ce ține de temeiul cu privire la comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului și anume neprezentarea documentelor relevante activității curente a societății debitoare se menționează următoarele.

Cu referire la argumentul recurentului privind neexecutarea obligației stabilite de art. 27 alin. (3) din Legea insolvenței, care prevede că, debitorul are obligația de a transmite administratorului provizoriu, **în cel mult 3 zile lucrătoare de la cerere**, informațiile solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea și la patrimoniul său, precum și documentele activității economice și documentele de

evidență contabilă, inclusiv ștampilă întreprinderii, care vor fi reținute de administratorul provizoriu spre documentare, instanța de recurs menționează următoarele:

Potrivit prevederilor art. 27 alin. (4) din Legea insolvenței, în cazul în care informațiile și documentele prevăzute la alin. (3), inclusiv ștampila, nu sînt prezentate de către membrii organelor de conducere ale debitorului, aceștia vor fi trași la răspundere patrimonială subsidiară și/sau penală, sau contravențională, în modul stabilit de lege, iar administratorul provizoriu desemnat va reconstitui, în măsura posibilităților, informațiile și/sau documentele, cheltuielile urmînd a fi încasate din contul persoanelor culpabile.

Respectiv, alin. (4) al art.27 este efectul neexecutării alin. (3) al articolului în cauză, care stabilește că informațiile se prezintă în termen de 3 zile de la cererea lichidatorului/administratorului.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2015 s-a obligat organele de conducere ale debitorului societății cu răspundere limitată „Proelvimpex” să transmită administratorului insolvenței gestiunea societății pe bază de inventar și de bilanț, să transmită patrimoniul ce aparține masei debitoare, împreună cu registrele, cu actele de constituire, contabile, financiare, corespondența ce ține de activitatea comercială și cu ștampilele acesteia.

În conformitate cu art. 16 din Codul de procedură civilă hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive, precum și dispozițiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanței judecătorești, sînt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Neexecutarea nemotivată a actelor judecătorești, dispozițiilor, cererilor, delegațiilor, citațiilor, altor adresări legale, precum și lipsa de considerație față de judecată, atrag răspunderea prevăzută în prezentul cod și în alte legi.

Prin urmare administratorul și fondatorul societății cu răspundere limitată ” Proelvimpex”, Șavga Elvira nu a executat hotărîrea instanței de insolvență, or prin neexecutarea acesteia survine și aplicarea instituției atragerii la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului.

Luînd în considerație cele expuse supra, instanța de recurs reține că instanța de insolvență eronat a constatat circumstanțele de fapt și de drept ceea ce duce la casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri.

Prin cererea de atragere la răspundere subsidiară, lichidatorul societății cu răspundere limitată ”Proelvimpex”, Topal Ștefan a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a societății cu răspundere limitată ” Proelvimpex” cu încasarea de la fondatorul și administratorul debitorului, Șavga Elvira în beneficiul Direcției Administrare Fiscală Rîșcani, societății cu răspundere limitată ”Iinstal”, societății cu răspundere limitată ”Plămădeală Agro”, societății cu răspundere limitată ”Api Mac”, societății cu răspundere limitată ”Ecoprod-Rosmol”, societății cu răspundere limitată ”Scripta Com”, societății cu răspundere limitată ”Bioprotect”, societății pe acțiuni ”Orange Moldova”, Casei Națională de Asigurări Sociale a datoriei debitorului insolvent pentru executarea creanțelor validate **în mărime totală de 9 108 376,34 lei.**

Luînd în considerație acest fapt, instanța de recurs menționează că, potrivit art. 248 alin. (1) din Legea insolvenței, dacă în cadrul procesului sînt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului insolvenței/lichidatorului instanța de insolvență poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvent să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvența.

Conform art. 249 alin. (2) din Legea insolvenței, sumele încasate potrivit dispozițiilor art. 248 vor intra în masa debitoare și vor fi destinate, în cazul procedurii de restructurare, completării fondurilor necesare în continuarea activității debitorului, iar în caz de faliment, în acoperirea pasivului.

Respectiv, instanța de insolvență urmează să încaseze suma de 9 108 376,34 lei în contul societății cu răspundere limitată ”Proelvimex” în proces de lichidare ca masă debitoare, care ulterior să fie repartizate potrivit prevederilor Legii insolvenței.

Cu referire la aplicarea măsurilor de asigurare solicitate, instanța de recurs menționează următoarele.

În conformitate cu art. 258 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească poate asigura executarea hotărîrii pentru care nu s-a dispus executarea imediată la pronunțarea ei, potrivit prevederilor cap.XIII.

Potrivit art. 249 alin. (1) și (3) din Legea insolvenței, odată cu cererea formulată conform art. 248, administratorul insolvenței/lichidatorul sau, după caz, comitetul creditorilor poate cere instanței de insolvență să instituie măsuri asigurătorii asupra bunurilor din patrimoniul persoanelor urmărite conform art. 248. Cererea de măsuri asigurătorii poate fi formulată și ulterior introducerii acțiunii prevăzute la art. 248.

Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art. 247 și art. 248 alin. (1) o efectuează executorul judecătoresc conform Codului de executare.

Luînd în considerație, necesitatea asigurării executării hotărîrii instanței de judecată și într-un final asigurarea executării drepturilor creditorilor, instanța de recurs consideră că cererea de asigurare a executării hotărîrii urmează să fie admisă cu aplicarea sechestrului pe bunurile și pe mijloacele bănești ale Elvirei Șavga, inclusiv pe bunurile și mijloacele bănești care sunt proprietatea Elvirei Șavga dar care se află la alte persoane, în limitele valorii revendicării și anume în sumă de 9 108 376,34 lei.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), alin. (3) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de lichidatorul societății cu răspundere limitată ”Proelvimex”, Topal Ștefan.

Se casează hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017 prin care a fost respinsă cererea lichidatorului societății cu răspundere limitată „Proelvimex”, Topal Ștefan privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvent, pronunțînd o nouă hotărîri prin care:

Se admite parțial cererea de atragere la răspundere subsidiară a administratorului și fondatorului a societății cu răspundere limitată ”Proelvimex”, Șavga Elvira.

Se atrage la răspundere subsidiară administratorul și fondatorul societății cu răspundere limitată ”Proelvimpex”, Șavga Elvira.

Se încasează din contul lui Șavga Elvira în beneficiul societății cu răspundere limitată ”Proelvimpex”, în proces de lichidare suma de 9 108 376,34 lei (nouă milioane o sută opt mii trei sute șapte zeci și șase lei, 34 bani).

Se aplică sechestrul pe bunurile și mijloacele bănești, inclusiv pe cele care se află la alte persoane, proprietate ale Elvirei Șavga, în sumă de 9 108 376,34 lei (nouă milioane o sută opt mii lei trei sute șapte zeci și șase lei, 34 bani).

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Valentina Clevadî

judecători

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari